

Arrest

nr. 227 195 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 september 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 juni 2017 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 14 september 2017 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 26 september 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw, die verklaart te heten ,

naam: [A.-M.]

voornaam : [S. A. R.]

[...]

nationaliteit: Irak

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 14 september 2017 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Bij arrest nr. 207 195 van 25 juli 2018 weigerde ook de Raad verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.5. Op 10 september 2018 diende verzoekster een nieuw verzoek om internationale bescherming in.

1.6. De commissaris-generaal nam op 14 maart 2019 de beslissing waarbij verzoeksters nieuwe verzoek om internationale bescherming onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.7. Bij arrest nr. 221 724 van 24 mei 2019 verwierp de Raad het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 14 maart 2019.

1.8. Op 31 juli 2019 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt op dat verzoekster geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Hij stelt dat hij, ingevolge artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), in casu verplicht is om een beslissing tot afgifte van een bevel om het

grondgebied te verlaten te nemen en dus niet over enige discretionaire bevoegdheid beschikt. Daarnaast geeft hij aan van oordeel te zijn dat de door verzoekster aangevoerde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van een aantal artikelen van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de richtlijn 2008/115/EG) niet kan worden aangenomen.

3.2. De Raad merkt op dat verzoekster de schending aanvoert van onder meer artikel 3 van het EVRM en dat voormelde verdragsbepaling primeert op de door verweerder ingeroepen wetsbepaling. Door te stellen van oordeel te zijn dat geen schending wordt aangetoond van enige hogere rechtsnorm, loopt verweerder vooruit op het onderzoek van het middel door de Raad.

Er kan niet zonder meer worden gesteld dat verzoekster geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De exceptie wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1.1. Verzoekster voert in eerste middel de schending aan van artikel 75 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 7, 52/3, 54, 74/14 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 5, 7 en 13.1 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de richtlijn 2008/115/EG), van artikel 46.5 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest van de grondrechten), van het gelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster stelt ook dat er sprake is van machtsmisbruik.

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Samenvatting middel:

Verwerende partij schendt hogere rechtsnormen en Europese regelgeving die inmiddels rechtstreekse werking heeft gekregen. Voor het definitief afsluiten van de asielprocedure kan geen bevel het grondgebied te verlaten worden betekend.

4.1.1.

Tegen de beslissing van het Commissariaat - generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 26 september 2017 (kennisgeving 26 september) waarop het bevel is gebaseerd, werd beroep aangetekend bij de Raad voor de Vreemdelingenbetwistingen

Overeenkomstig art. 39/2 Vw bezit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volle rechtsmacht. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kent een schorsende werking.

Gezien de schorsende werking van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bezit verzoekende partij nog steeds een voorlopig verblijfsrecht. Personen die zich in deze situatie bevinden krijgen normaal een bijlage 35 afgeleverd, deze bijlage maakt een toelating uit om op het grondgebied te verblijven in afwachting van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Niettegenstaande kreeg de verzoekende partij toch een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing tot verwijdering is volgens artikel 1, zesde graad van de Vreemdelingenwet echter een beslissing waarbij de illegaliteit wordt verklaard.

De praktijk van de verwerende partij is met onduidelijkheden behept en maakt een inbreuk uit op de rechtszekerheid. Artikel 52/3 Vw. bepaalt immers dat een bevel slechts afgeleverd kan worden bij een

negatieve beslissing van het CGVS en als er sprake is van een onwettig verblijf, quod non in het geval van een schorsend beroep. De voorwaarden in art. 52/3 Vw. dienen cumulatief geïnterpreteerd te worden. De praktijk van de verwerende partij interpreteert het artikel echter niet op deze manier, nochtans staat wel degelijk “en” te lezen en niet “of”.

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de asielaanvraag niet in overweging neemt of de vluchtelingenstatus weigert te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling EN de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, moet de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven, gemotiveerd op basis van één van de gronden voorzien in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12°.”

De bevestiging van een cumulatieve interpretatie kan worden gevonden in de parlementaire voorbereiding.

“De minister of zijn gemachtigde beschikt bij het nemen van deze beslissing niet over enige appreciatie-bevoegdheid indien hij vaststelt dat aan beide navolgende bepalingen is voldaan: de vreemdeling werd de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd of zijn asielaanvraag werd niet in overweging genomen én hij verblijft onregelmatig in het Rijk. De minister of zijn gemachtigde moet bijgevolg eerst nagaan of aan deze twee voorwaarden is voldaan. (Parl. St., De Kamer, DOC 53 2555/01, p. 11)

De wijziging van art. 52/3 Vw. strekte er overigens toe om in overeenstemming te komen met de Europese Terugkeerrichtlijn (Kamer, wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, 19 oktober 2011, 53-1825/001), hierin staat het volgende te lezen:

De beslissing tot terugkeer is de administratieve handeling of de rechterlijke beslissing “ waarbij het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal wordt verklaard en een terugkeerverplichting wordt opgelegd of geformuleerd” (artikelen 3,4 van de richtlijn). De Lidstaat kan vrij de vorm van de terugkeerbeslissing bepalen. Hij moet deze beslissing wel vastleggen in de vorm van een schriftelijk document dat de motieven in feite en in rechte herneemt die de beslissing rechtvaardigen en dat informatie geeft over de beroepsmiddelen. De wet van 15 december 1980 gebruikt geen eenduidige term om “terugkeerbeslissing” aan te duiden. Soms is er sprake van een “bevel om het grondgebied te verlaten” (bijvoorbeeld in de artikelen 7 en 8 van de vreemdelingenwet), soms heeft men het over een “verwijderingsbeslissing” (artikel 8bis van de vreemdelingenwet). Deze beslissingen hernemen in alle gevallen de termijn om het grondgebied te verlaten (of de termijn voor de vrijwillige terugkeer)”.

Hieruit volgt wederom dat met het bevel om het grondgebied te verlaten het verblijf illegaal wordt verklaard. De Europese Terugkeerrichtlijn bepaalt echter dat het verblijf slechts als illegaal kan worden beschouwd indien een beslissing definitief is geworden. Gezien een schorsend rechtsmiddel openstaat tegen de beslissing van het CGVS, is er geen sprake van een definitieve beslissing. Bijgevolg dienen de voorwaarden in art. 52/3 Vw. wel degelijk cumulatief geïnterpreteerd te worden om in overeenstemming te kunnen zijn met deze richtlijn, overigens het doel van de wetwijziging, en dient de praktijk van de verwerende partij zeer zeker te worden afgewezen wegens niet in overeenstemming zijnde met art. 52/3 Vw, het wetsontwerp tot wijziging van art. 52/3 Vw. dd. 19 oktober 2011, de richtlijn 2005/85/EG betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus en de Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG.

“Overeenkomstig richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, mag een onderdaan van een derde land die in een lidstaat asiel heeft aangevraagd niet worden beschouwd als iemand die illegaal op het grondgebied van die lidstaat verblijft, totdat het afwijzend besluit inzake het verzoek respectievelijk het besluit waarbij het verblijfsrecht van de betrokkene wordt beëindigd, in werking is getreden.” (negende overweging Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG)

4.1.2.

Deze praktijk vormt ook een schending van artikel 5 van de Europese Terugkeerrichtlijn (richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven). Dit artikel houdt immers een verplichting tot eerbiediging van het beginsel van non-refoulement in.

“Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn houden de lidstaten rekening met: a) het belang van het kind; b) het familie- en gezinsleven; c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, en eerbiedigen zij het beginsel van non-refoulement.”(artikel 5 Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG).

Het principe van non-refoulement, zoals omvat in het [...] internationale recht, verhindert dat (kandidaat-) vluchtelingen worden teruggestuurd naar plaatsen waar hun leven of vrijheid kunnen worden bedreigd, of waar zij het risico lopen onmenselijk behandeld te worden. Dit fundamenteel principe is eveneens vervat in artikel 33 van het Verdrag van Genève en artikel 3 van het Verdrag tegen foltering. Overeenkomstig artikel 3, 4de lid van de Europese terugkeerrichtlijn werd op basis van de bestreden beslissing een terugkeerbesluit aan de verzoekende partij afgeleverd. Juridisch bestaat er geen twijfel over dat aan de verzoekende partij een terugkeerverplichting wordt opgelegd. In een arrest van 8 maart 2016 heeft de Raad van State (RvS, Arrest n° 234 074 van 8 maart 2016) dit in de meest duidelijke bewoordingen bevestigd.

Er is, zo stelt de Raad van State, een duidelijk nadeel, los van de vraag of de verwerende partij tot een gedwongen verwijdering kan overgaan:

« Cet ordre est en effet obligatoire pour le requérant. Certes, s'il ne le respecte pas, la partie adverse ne peut temporairement pas le contraindre par la force à quitter le territoire. Il n'en reste pas moins que le requérant est tenu de l'exécuter et qu'il ne s'agit pas d'une invitation qui lui est adressée gracieusement à quitter la Belgique. Cette décision du 3 juin 2014 qui impose au requérant l'obligation de quitter le territoire lui cause donc grief. »

(RvS, Arrest n° 234 074 van 8 maart 2016)

De verzoekende partij beroept zich rechtstreeks op artikel 5 van de Europese Terugkeerrichtlijn, aangezien dit artikel niet correct werd omgezet naar de Belgische wetgeving.

Deze omzetting vertaalt zich verkeerdelijk in artikel 74/17 §1 van de Vreemdelingenwet als volgt:

“§ 1. De verwijdering wordt tijdelijk uitgesteld indien de beslissing tot terugleiding of verwijdering naar de grenzen van het grondgebied de onderdaan van een derde land blootstelt aan een schending van het non-refoulement beginsel.”

Uit bovenstaande arrest n°234 074 van de Raad van State, blijkt duidelijk dat niet zonder meer geoordeeld kan worden dat het non-refoulementbeginsel werd gerespecteerd, louter en alleen omdat de verwerende partij tijdelijk niet tot gedwongen verwijdering kan overgaan. Bij omzetting in de Belgische rechtsorde van deze richtlijn werd artikel 5 van de Europese terugkeerrichtlijn te eng geïnterpreteerd.

4.1.3.

Bovendien vormt de huidige praktijk ook een inbreuk op het recht op een effectief beroep voor verzoekende partij, zoals dit wordt beschermd door artikel 46.5. van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees parlement en de raad van 26 juni 2013, betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking):

“Onverminderd lid 6 staan de lidstaten de verzoekende partij toe om op het grondgebied te blijven tot de termijnen waarbinnen zij hun recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kunnen uitoefenen, verstreken is en, wanneer dat recht binnen de termijn werd uitgeoefend, in afwachting van de uitkomst van het rechtsmiddel.”(artikel 46.5. Van de Europese richtlijn 2013//32/EU)

Dit artikel heeft, bij ontbreken van omzetting naar Belgische wetgeving, sinds 20 juli 2015 directe werking in de Belgische rechtsorde.

Artikel 46.5. van de Europese asielrichtlijn verzet zich in de meest ondubbelzinnige bewoordingen tegen het uitgeven van bevelen om het grondgebied te verlaten, zolang de asielprocedure niet volledig afgerond is (inclusief beroep).

Het recht op een effectief beroep wordt eveneens gegarandeerd door artikel 13 van de Europese terugkeerrichtlijn 2008/115/EG en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Binnen dit juridisch kader is het des te meer onverantwoord dat verwerende partij, aan verzoekende partij, voor het afronden van zijn asielprocedure, een terugkeerbesluit heeft afgegeven, dat hem tot illegaliteit veroordeelt.

4.1.4.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft daarenboven meegedeeld (stuk 3) dat de termijn van dit bevel al loopt tijdens de beroepstermijn die mogelijk is tegen een negatieve beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit houdt in dat de termijn van dertig dagen dus reeds kan aflopen vooraleer een arrest wordt gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Deze praktijk vormt een schending van artikels 54 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, in zoverre deze artikels de omzetting vormen van artikel 7 van de Europese Terugkeerrichtlijn (richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven), deze richtlijn biedt een periode tot 30 dagen aan waarin de mogelijkheid tot vrijwillig vertrek zich stelt indien er een onwettig verblijf is. Personen bevinden zich niet in een situatie van onwettig verblijf als hun beroepstermijn of hun schorsende beroepsprocedure nog loopt voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zij dienen bijgevolg bij afloop nog altijd te beschikken over de volledige periode voor vrijwillig vertrek waarover de Terugkeerrichtlijn spreekt.

Voor zover uw Raad zou oordelen dat artikels 54 en 74/14 van de Vreemdelingenwet het recht op vrijwillige terugkeer niet als dusdanig verankert, beroept verzoekende partij zich rechtstreeks op artikel 7 van de Europese Terugkeerrichtlijn.

4.1.5.

Tot slot kan gewezen worden op een schending van het gelijkheidsbeginsel. In de praktijk is het zo dat niet bij alle vreemdelingen die zich in dezelfde situatie bevinden van een negatieve beslissing afgeleverd door het CGVS een bevel om het grondgebied te verlaten krijgen terwijl de beroepstermijn nog loopt of het beroep hangende is. Daar de termijn van dit bevel dus zoals gezegd kan aflopen, is er een verschil tussen de personen die een bevel om het grondgebied te verlaten hebben gekregen tijdens de schorsende beroepsprocedure en waarbij de termijn van dertig dagen reeds afgelopen is vooraleer een arrest werd gewezen en diegene die nog geen dergelijk bevel hebben gekregen. De eerste categorie kan immers onmiddellijk worden gerepatrieerd bij een negatief arrest, terwijl dit voor de tweede categorie niet het geval is.

De bestreden beslissing zelf is bovendien een schoolvoorbeeld van de terugkomende onwil in hoofde van de verwerende partij. Gelet op voorgaande uiteenzetting kan er in casu geconcludeerd tot machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij.

Meer nog, het lijkt er zelfs op dat het doel van de verwerende partij erin bestaat zoveel mogelijk bevelen om het grondgebied te verlaten aan vreemdelingen te betekenen, zonder eigenlijk wel de inhoud van de desbetreffende dossiers na te gaan.

Minstens past het bij de zorgvuldigheidsverplichting dat de overheid enig bijkomende onderzoek zou hebben verricht.

De bovenstaande rechtsregels worden in de bestreden beslissing dan ook zonder meer geschonden.”

4.1.2. De Raad merkt op dat verzoekster nooit tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten en dat zij slechts in België kon verblijven in het raam van haar verzoek om internationale bescherming. Het is verder ook niet betwist dat verzoeksters eerste aanvraag om internationale bescherming op 14 september 2017 door de commissaris-generaal werd afgewezen. Het gegeven dat verzoekster bij de Raad een beroep instelde tegen voormelde beslissing laat niet toe te concluderen dat verweerder niet vermocht te oordelen dat het verblijf van verzoekster in het Rijk “onregelmatig” was en dat hij de bepalingen van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet, zoals het bestond op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, zou hebben miskend. Er blijkt ook niet dat artikel 7 van de richtlijn 2005/85 noopt tot een andere lezing van voormelde wetsbepaling. De Raad wijst erop dat het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie), in het arrest nr. C-181/16 van 19 juni 2018 reeds duidelijk het volgende stelde:

“Zoals ondubbelzinnig uit de bewoordingen van artikel 7, lid 1, van richtlijn 2005/85 voortvloeit, eindigt het recht om te blijven waarin die bepaling voorziet met de vaststelling van het besluit in eerste aanleg waarbij het verzoek om internationale bescherming door de beslissingsautoriteit wordt afgewezen. Wanneer de betrokkene geen verblijfsrecht of verblijfsvergunning op een andere rechtsgrondslag is toegekend, met name op grond van artikel 6, lid 4, van richtlijn 2008/115, waarmee de afgewezen verzoeker aan de voorwaarden voor toegang tot dan wel verblijf of vestiging in de lidstaat in kwestie kan voldoen, heeft dit afwijzende besluit tot gevolg dat deze verzoeker, zodra dit besluit is vastgesteld, niet langer aan deze voorwaarden voldoet, zodat zijn verblijf dan illegaal wordt.”

De Raad stelt verder vast dat verzoekster uiteenzet dat, gezien artikel 5 van de richtlijn 2008/115, het beginsel van non-refoulement moet worden gerespecteerd en dat zij, gelet op de bepalingen van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten, van artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2008/115 en van artikel 46.5 van de richtlijn 2013/32, dient te kunnen beschikken over een effectief rechtsmiddel. Verzoekster betoogt dat dit impliceert dat zij in afwachting van een uitspraak met betrekking tot het beroep dat zij instelde tegen de beslissing van de commissaris-generaal in het Rijk diende te kunnen verblijven. Zij toont hiermee evenwel niet aan dat de bestreden beslissing zelf door enige onwettigheid is aangetast. In dit verband kan de Raad nogmaals verwijzen naar het arrest van het Hof van Justitie van 19 juni 2018, waarin het Hof tot de volgende conclusie kwam:

“Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, gelezen in samenhang met richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, en in het licht van het beginsel van non-refoulement en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte als neergelegd in artikel 18, artikel 19, lid 2, en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat zij er niet aan in de weg staat dat ten aanzien van een onderdaan van een derde land die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, een terugkeerbesluit op grond van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2008/115 wordt vastgesteld zodra dit verzoek is afgewezen door de beslissingsautoriteit of tezamen met die afwijzing in één administratieve handeling en derhalve zonder de uitkomst van het beroep in rechte tegen die afwijzing af te wachten, op voorwaarde met name dat de betrokken lidstaat waarborgt dat alle rechtsgevolgen van het terugkeerbesluit worden geschorst in afwachting van de uitkomst van dit beroep, dat deze verzoeker tijdens die periode het voordeel kan genieten van de rechten die voortvloeien uit richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten, en dat hij zich kan beroepen op elke wijziging in de omstandigheden na de vaststelling van het terugkeerbesluit die een weerslag van betekenis zou kunnen hebben op de beoordeling van de situatie van de betrokkene aan de hand van richtlijn 2008/115, met name artikel 5 hiervan. Het staat aan de nationale rechterlijke instantie om na te gaan of dit het geval is.”

Verzoekster toont niet aan dat de rechtsgevolgen van het bestreden terugkeerbesluit niet werden geschorst in afwachting van de uitkomst van dit beroep of dat rechten die voortvloeien uit de richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten haar werden ontzegd en de Raad kan, op basis van de neergelegde stukken, vaststellen dat verweerder de verplichting om de bestreden beslissing niet uit te voeren tijdens de behandeling van het ingestelde beroep door de Raad heeft gerespecteerd en dat verzoekster de mogelijkheid werd geboden voorgehouden nieuwe gegevens aan te brengen.

Er wordt door verzoekster ook niet bewezen dat verweerder enige meer voordelige bepaling uit een internationaal verdrag uit het oog verloor die zou verhinderen dat hij, met toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, de bestreden beslissing nam.

Tevens moet worden geduïd dat de bestreden beslissing een termijn van dertig dagen bepaalt om het grondgebied te verlaten. Een schending van artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet blijkt dan ook niet.

Verzoekster toont verder niet aan dat zij enig belang heeft bij haar grief dat zij, gelet op de artikelen 54 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, vanaf de beslissing van de Raad over een termijn van dertig dagen om vrijwillig het land te verlaten diende te beschikken. Verweerder is immers niet overgegaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en heeft verzoekster gedurende meer dan dertig dagen nadat ook de Raad haar de vluchtelingstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde de mogelijkheid gegeven om vrijwillig gevolg te geven aan de bestreden beslissing. Er blijkt

niet dat zij in de praktijk anders werd behandeld dan andere vreemdelingen in een zelfde of vergelijkbare situatie, zodat tevens geen schending van het gelijkheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Artikel 75 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 voorziet dat verweerder, indien de commissaris-generaal weigert een vreemdeling als vluchteling te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen of wanneer hij een verzoek om internationale bescherming niet in overweging neemt, aan de betrokkene vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten dient te geven en dat dit dient te gebeuren door gebruik te maken van de bijlage 13quinquies. Verweerder heeft deze bepaling gerespecteerd.

De uiteenzetting van verzoekster laat ook niet toe te concluderen dat er sprake is van machtsmisbruik.

Er kan evenmin worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet deugdelijk is voorbereid of is genomen op grond van onjuiste gegevens, zodat geen schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt.

Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 7, 74/13 en 74/17 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het proportionaliteitsbeginsel en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Zij stelt het volgende:

“Samenvatting middel:

Verwerende partij houdt in bestreden beslissing geen rekening met de onveilige levensomstandigheden in Bagdad. In de regio van herkomst vinden er veiligheidsincidenten plaats die verwerende partij volledig naast zich neerlegt in de bestreden beslissing. Een schending van artikel 3 E.V.R.M. is meer dan reëel.

4.2.1.

Op 26 september 2017 (kennisgeving postdatum + twee werkdagen) werd aan de verzoekende partij, in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd (stuk 1).

Artikel 7 van de Vreemdelingenwet laat de meer voordelige bepalingen zoals voorzien in de internationale verdragen onverlet.

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.”

Ook in de memorie van toelichting betreffende het nieuwe artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet (ingevoerd bij Wet van 8 mei 2013, inwerkingtreding 1 september 2013) kan men afleiden dat de minister of zijn gemachtigde bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten dient te toetsen aan de internationale bepalingen.

“Met betrekking tot de verplichting voor de minister of zijn gemachtigde tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op basis van artikel 52/3, dient tenslotte te worden opgemerkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten niet uitvoerbaar is indien de effectieve terugkeer van de vreemdeling een schending met zich zou brengen van artikelen 3 en 8 van het E.V.R.M.. De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel mag in geen geval verwijderd worden naar het land waar hij een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een schending van het beginsel van non – refoulement. Artikel 3 van het E.V.R.M. dient geëerbiedigd te worden bij de tenuitvoerlegging van een bevel om het grondgebied te verlaten (arrest Kastratie van het Grondwettelijk Hof nr. 141/2006 van 20 september 2006).”

(Parl. St., De Kamer, DOC 53 2555/01, p. 11).

Het is aldus de taak van de verwerende partij om het dossier van de verzoekende partij met de nodige zorgvuldigheid te onderzoeken ten einde in overeenstemming te kunnen handelen met artikel 7, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Luidens art. 7 van de Vreemdelingenwet dient de verwerende partij in elk geval de hogere rechtsnormen te respecteren bij elke beslissing genomen op basis van art. 7 van de Vreemdelingenwet.

Gezien overeenkomstig artikel 7 van de Vreemdelingenwet hogere rechtsnormen dient te respecteren en artikel 74/13 de verplichting aan de verwerende partij oplegt rekening te houden met persoonlijke omstandigheden, dient dit uit de bestreden beslissing te blijven, quod non.

Een loutere verwijzing naar het feit dat de verzoekende partij in het rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig paspoort, volstaat niet, nu uit artikel 74/13 j. 7 van de Vreemdelingenwet zelf j. de motiveringsverplichting dergelijke motieven dienen te worden uiteengezet in de bestreden beslissing. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet legt immers die verplichting op, specifiek ten aanzien van verwijderingsbeslissingen.

De motiveringsverplichting moet de verzoekende partij immers in een mogelijkheid kunnen stellen te kunnen toetsen of de beslissing proportioneel is aan het beoogde doel. Dit is in casu zeker niet het geval.

Het is juist bij het beoordelen van een bevel dat art. 3 E.V.R.M. dient te worden beoordeeld. Welnu, omwille van meerdere redenen schendt de bestreden beslissing art. 3 E.V.R.M.

4.2.2.

- Post Traumatisch stresssyndroom

In het kader van zijn asielaanvraag heeft verzoekende partij een medisch attest voorgelegd, waarin duidelijk werd vastgesteld door dokter [A.H.], dat verzoekende partij lijdt aan Post-traumatisch stresssyndroom:

“probleem: psychische stress, vluchteling uit Irak, in België sinds juni 2017, asielaanvraag is geweigerd waardoor hyperventilatie aanval, braken, naar spoed, IV valium, nu maagpijn en misselijkheid”

(stuk 19, medisch attest van 4 oktober 2017)

Op 29 september 2017 is verzoekende partij zelfs opgenomen op de spoedafdeling van ZNA Stuivenberg.

“Sinds ongeveer half uur braken, spuwen van speeksel. Omstaanders hadden indruk dat patiënte zou doodgaan. Bij aankomst hulpdiensten treffen we patiënte aan op grond, door ambulanciers in stabiele zijlig gelegd. Actief brakend, speeksel spuwend, gierende ademhaling”

(stuk 20, medisch attest van 29 september 2017)

Een persoon met PTSS verplichten terug te keren naar de plaats die aan de oorsprong ligt van zijn trauma's en deze bovendien losrukken van zijn medische begeleiding, maakt uit zichzelf een onmenselijke of vernederende behandeling uit waartegen artikel 3 EVRM verzoekende partij beschermt. Bovendien weigert het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de psychologische toestand van verzoekende partij te onderzoeken.

Gezien deze uitdrukkelijke weigering van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, verzaakt de verwerende partij hier op zijn minste aan haar motiveringsplicht.

- De veiligheidssituatie in Irak in het algemeen.

In de bestreden beslissing wordt de identiteit van verzoekende partij niet in twijfel getrokken. Er bestaat geen twijfel over dat verzoekende partij afkomstig is van Bagdad (Irak).

Gezien de huidige veiligheidssituatie in de regio waaruit verzoekende partij afkomstig is zou een terugkeer hem zonder meer blootstellen aan zware bedreigingen voor zijn leven en fysieke integriteit. De situatie in Irak is immers nog steeds een oorlogssituatie.

De site van de Belgische Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken raadt eveneens ten stelligste alle reizen naar Irak af:

Laatste update

In gevolge de interventie van de internationale coalitie tegen de terreurgroep IS/DAESH en de daaruit volgende verslechtering van de veiligheidssituatie in het noorden en het westen van Irak, worden alle reizen naar het land ten stelligste afgeraden.

Belgen die zich toch in het land bevinden, wordt gevraagd kennis te nemen van het bericht gepubliceerd op de homepage (<http://diplomatie.belgium.be/nl/>)

Algemene veiligheid

De veiligheidssituatie in Irak is en blijft onzeker en uiterst gevaarlijk voor alle reizigers. De gevechten in het noorden en het westen, de interventie van de internationale coalitie tegen de terreurgroep IS/Daesh en de dreiging van een uitbreiding van het geweld naar Bagdad zorgen ervoor dat de situatie er erg onzeker en gespannen is. Het risico van aanslagen en banditisme blijft erg hoog. De provincies Anbar en Ninawah zijn absoluut te mijden. Ook de Betwiste Gebieden (provincies Diyala, Salah al-Din, Tameem en Nineva), en de Sjiitische provincies Kerbala, Babylon en Wassit worden met de regelmaat van de klok opgeschrikt door aanslagen en zijn dus te mijden.

De Koerdische provincies in het noorden en de zuidelijke provincies Najaf, Muthanna, Qadisiya, Di-Qhar, Missan en Basra zijn steeds erg onstabiel. Ingevolge de politieke en communautaire tegenstellingen zijn er demonstraties in heel Irak. Dit gaat soms gepaard met geweld en de spanningen lopen verder op. Deelname aan of aanwezigheid op deze manifestaties is te allen tijde te vermijden.

In het hele land blijft een hoog risico bestaan op ontvoering, zonder onderscheid in nationaliteit. Buitenlanders zijn een specifiek doelwit voor ontvoeringen met financieel of politiek oogmerk. Er is ook een verhoogd risico op overvallen en diefstal door misdaadbendes. Verder zijn er risico's verbonden aan de aanwezigheid van mijnen en aan voortdurende militaire operaties.

Indien u naar Irak afreist, is het ten zeerste aanbevolen raad te vragen aan personen die ter plaatse verblijven vooraleer deze reis te ondernemen, alsook uw aanwezigheid en uw verplaatsingen te melden bij de Belgische Ambassade in Amman (+962 6 465 57 30, amman@diplobel.fed.be). Inzake veiligheid kunnen slechts zeer gespecialiseerde diensten een juiste inschatting van het gevaar geven. Inlichtingen van andere organisaties of individuen over de veiligheidstoestand zijn niet altijd betrouwbaar. (stuk 9, FOD Buitenlandse Zaken, Reisadvies Irak, geldig op 24 oktober 2017, te consulteren via:

http://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/irak)

De Nederlandse overheid raadt eveneens alle reizen naar Irak en met uitbreiding Bagdad ten stelligste af. Zij wijst onder meer naar de verslechterde veiligheidstoestand omwille van de huidige politieke onrust in de hoofdstad van Irak.

“Reis niet naar Bagdad (inclusief de hoofdstad). De veiligheidssituatie in Bagdad is slecht. Er is een toename van gewelddadigheden en aanslagen in Bagdad. Verblijft u in Bagdad? Zorg dan dat uw woon- en werkomgeving goed beveiligd. Verplaats u in speciaal beveiligde voertuigen. En maak gebruik van beveiligers. Zorg ervoor dat u op de hoogte blijft van de actuele situatie.” (stuk 8, Rijksoverheid Nederland, Reisadvies Irak, 4 april 2017, geldig op 26 juni 2017, te consulteren via:

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/reisadviezen/inhoud/irak>)

Het aanhoudende geweld blijkt ook uit volgend UNHCR-rapport dat aantoonde dat de mensenrechtenschendingen blijven voortduren en er geen significante verbetering is inzake de veiligheidssituatie in Irak:

“In 2014, Iraq experienced a rapid expansion of ISIS into many parts of northern and central Iraq, resulting in renewed escalation of conflict and violence.(...)”

As a result of renewed conflict and violence, tens of thousands of civilians have been killed or wounded, over 3.18 million persons have reportedly become displaced inside the country and over 10 million persons are reported to be in need of humanitarian assistance. ISIS’ 2014/2015 advances and subsequent military operations against ISIS have caused large-scale displacement, with many more Iraqis at risk of displacement as a result of the ongoing Mosul offensive.

The security situation in many parts of central and northern Iraq continues to be highly volatile and unpredictable due to ongoing military offensives and counter-offensives. Parts of northern and central Iraq remain under de facto control of ISIS, which is reported to continue to commit grave and widespread human rights abuses against the population in these areas.(...)”

Widespread human rights abuses and violations of humanitarian law greatly impact on the lives of civilians beyond displacement and casualty figures. UN human rights bodies and human rights organizations have documented that all parties to the non-international armed conflict in Iraq are committing violations of international humanitarian law and gross violations and abuses of international human rights law.

Reports by the UN and human rights organizations implicate ISIS in attacks against the civilian population, murder (including execution without due process), abduction, torture, rape and other forms of sexual violence, sexual slavery, forced religious conversion and the conscription of children. (...)

ISIS reportedly claims responsibility for numerous and regular attacks against military and civilian targets in Baghdad and other areas under government control, including by employing car bombs, suicide attacks, roadside bombs, mortars and grenades. (...)

The UN and human rights organizations have also documented possible violations of international humanitarian and human rights law committed by the ISF and associated forces. Independent observers have noted that at times military operations, including airstrikes and shelling of suspected ISIS targets, may have violated the principles of distinction and proportionality, and the obligation to take precautions to protect civilians from the effects of violence.

“UNHCR Position on Returns. Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined. (...)

In the current circumstances, with large-scale internal displacement, a serious humanitarian crisis, mounting intercommunal tensions, access/residency restrictions in virtually all parts of the country and increasing pressure exercised on IDPs to prematurely return to their areas of origin following the retaking of these areas from ISIS, UNCHR does not consider it appropriate for States to deny persons from Iraq international protection on the basis of the applicability of an internal flight or relocation alternative. An internal flight or relocation alternative would only be available in the exceptional circumstances where an individual can legally access and remain in the proposed area of relocation, would not be exposed to a new risk of serious harm there, and has close family links in the proposed area, with the family willing and able to support the individual. In light of the difficult humanitarian conditions in many parts of the country, especially in areas hosting large numbers of IDPs, family members who are themselves in a situation of internal displacement would generally not be considered as being able to provide such support.”

(stuk 7, UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Position on Returns to Iraq, 14 November 2016 te consulteren via:

<http://www.refworld.org/docid/58299e694.html>)

- De veiligheidssituatie in Bagdad

De Nederlandse asielautoriteiten hebben een analyse gemaakt van de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder.

De veiligheidssituatie in Bagdad (stad en provincie) is in de verslagperiode niet significant veranderd. In de stad is in de verslagperiode een aantal grote bomaanslagen gepleegd. Dagelijks vinden er kleine aanslagen plaats met geïmproviseerde bommen waarvoor de verantwoordelijkheid doorgaans niet wordt opgeëist. Wekelijks vinden er beschietingen plaats en worden er lijken gevonden van personen die door geweld om het leven gekomen zijn. Deze geweldsvormen worden veelal toegeschreven aan tribaal, sociaal en crimineel geweld, maar de gerenommeerde bron heeft geen geverifieerde informatie over de daders. De bron volgt eventueel politieonderzoek naar de daders en toedracht niet, waardoor er doorgaans geen nieuwe informatie over dergelijke incidenten wordt verstrekt.

(...)

De controles blijken niet afdoende doeltreffend om de stad zodanig te beveiligen dat ISIS geen aanslagen met bomauto's kan plegen. Corruptie bij controleposten zou hierbij een rol spelen. Ook wijdverbreide gebruik van nep-bomdetectors tot juli 2016 was een belangrijke factor.

(...)

De veiligheidssituatie in de Baghdad Belts is nog altijd slecht. Er vindt strijd plaats tussen Iraakse veiligheidstroepen en ISIS. ISIS pleegt er aanslagen en bereidt vanuit dit achterland aanslagen in Bagdad voor. Hoewel er veel controleposten in het gebied zijn, biedt het landelijke gebied een alternatieve route om Bagdad ongecontroleerd in te komen. Het is onbekend hoeveel ISIS-strijders zich in dit gebied ophouden.

Grote aanslagen

(...)

De maand mei kende een aantal zeer bloedige dagen door grote aanslagen op drukbezochte plaatsen voornamelijk in sjiitische wijken in de stad. Op 11 mei 2016 vielen bij drie verschillende aanslagen in de wijken Sadr City (overwegend sjiitisch), Adil (overwegend soennitisch) en Kadhamiya (gemengd) ongeveer tachtig doden. Op 17 mei 2016 vonden er opnieuw drie aanslagen plaats waarbij mogelijk meer dan vijftig doden vielen. Dit maal in de wijken Sadr City, Shaab (overwegend sjiitisch) en al-Rasheed (overwegend sjiitisch). ISIS heeft de verantwoordelijkheid opgeëist voor de aanslagen in Sadr City en Shaab. Alle drie de aanslagen vonden plaats op een markt.¹⁰² Op 30 mei 2016 kwamen bij het verijdelen van een aanslag twee mensen om het leven. Op dezelfde dag vonden twee aanslagen plaats, één vanuit een taxi bij een controlepost in Shaab en één op een overheidsgebouw in Tarmiyah (overwegend soennitisch, deel van de Baghdad Belts). Bronnen noemen verschillende aantal doden, respectievelijk één burger en drie soldaten dan wel zeven doden voor de aanslag in Shaab en één burgerdode dan wel twintig doden voor de aanslag in Tarmiyah. Het Institute for the Study of War wijst deze aanslagen van mei 2016 toe aan ISIS, waarbij voor de aanslag in Tarmiyah verwezen wordt naar een claim van ISIS. De vertrouwelijke bron doet geen uitspraak over de daders.

Op 9 juni 2016 bracht iemand een bomauto tot ontploffing in de wijk Baghdad alJadeda (overwegend sjiitisch), opnieuw in de buurt van de al-Baydha'a bioscoop. Hierbij zouden twaalf of vijftien doden en ongeveer vijftig gewonden gevallen zijn. ISIS zou de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist hebben.

In de nacht van 2 op 3 juli 2016 pleegde ISIS een grote aanslag in de wijk Karada. De autobom werd tot ontploffing gebracht in een winkelstraat waar het die avond druk was met gezinnen die na het breken van de vasten inkopen gingen doen voor het aanstaande Suikerfeest. Het aantal doden dat geïdentificeerd is, is volgens het ministerie van Gezondheid opgelopen tot 324. Mensen kwamen niet alleen om het leven door de explosieven, maar ook doordat het drukbezochte Hadi winkelcentrum in de Karada Dakhil-straat in brand vloog. Door een gebrek aan nooduitgangen zijn veel mensen door de brand en door verstikking om het leven gekomen. ISIS heeft de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist en stelde sjiitische moslims tot doelwit te hebben. Er waren onder de slachtoffers ook soennieten en christenen.

Op 15 oktober 2016 vond in de overwegend sjiitische wijk Shaab een zelfmoordaanslag plaats op een begrafenis. Hierbij vielen 34 burgerdoden. ISIS heeft de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist (...)

(stuk 5: Min. BuZa, Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak – 2016-11-14, te consulteren via:

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2016/11/14/algemeen-ambtsbericht-over-irak>)

Het rapport van de VN-missie voor Irak, dat gegevens bevat tot september 2016, noemt het aantal slachtoffers in Irak "onthutsend". Meer specifiek blijkt uit dit rapport dat veruit het grootste aantal slachtoffers van het conflict in Irak in Bagdad te betreuren valt:

"From 1 January to 30 september 2016, a minimum of 13,833 civilian casualties resulted from the ongoing violence, including 4,446 persons killed and 9,387 wounded. Baghdad was the worst affected governorate, with a minimum of 9,531 civilian casualties (2,603 killed and 6,918 wounded). Anbar followed, with 1,498 civilian casualties (385 killed and 1,113 wounded), then Ninewa, with 908 (595 killed and 313 wounded)."

"From 1 January 2014 through to September 2016, UNAMI/OHCHR recorded at least 71,611 civilian casualties (24,243 killed and 47,368 wounded) as a result of the non-international armed conflict, terrorism terrorism and other violence in Iraq."

(stuk 6, UN Assistance Mission for Iraq (UNAMI), Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 November 2015 – 30 September 2016, 30 December 2016, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/5885c1694.html>)

Dit rapport wijst eveneens met een beschuldigende vinger naar de milities die zogezegd aan de zijde van de overheid vechten.

Daarnaast wenst verzoekende partij ten overvloede de aandacht te vestigen op zeer recente objectieve informatie, informatie die nog niet werd verwerkt in dit VN-rapport. Deze berichten bevestigen dat het sektarische geweld in Bagdad gedurende de afgelopen maanden nog is toegenomen. De milities en criminele bendes, het onderscheid is vaak nog slechts moeilijk te maken, schrikken nergens meer voor terug. Zelfs op klaarlichte dag vinden ontvoeringen plaats. Ook aan de veelvuldige bomaanslagen door IS lijkt maar geen einde te komen.

Doorheen 2017 blijft een continuïteit merkbaar van aanslagen in Bagdad. Nog steeds zijn burgers hier het grootste slachtoffer van.

"A suicide bomber driving a truck filled with explosives attacked a police checkpoint in southern Baghdad on Wednesday night, killing at least 15 people and wounding 45 others, Iraqi officials said. Three police officers were among the dead and several were wounded, but most of the victims were civilians, officials said." (stuk 4, *The New York Times*, "Suicide Truck Bomber Kills at Least 15 in Baghdad", 29 maart 2017, te consulteren via: https://www.nytimes.com/2017/03/29/world/middleeast/baghdad-suicide-truck-bomb-isis.html?_r=0,[...])

"Bij een aanslag met een bomauto zijn in de Iraakse hoofdstad Bagdad minstens vier doden en zes gewonden gevallen. Doelwit van de aanslag waren de gebouwen van de wegpolie in de wijk Karrada.

De zelfmoord aanslag gebeurde rond 23.00 uur (22.00 uur Belgische tijd) met een bomauto en kostte het leven aan vier mensen, onder wie een politiekolonel, aldus het ministerie van Binnenlandse Zaken in een persbericht. Bronnen binnen de politie en de medische diensten maken ook melding van minstens zes gewonden.

In de centraal gelegen wijk Karrada vonden de afgelopen jaren al meerdere aanslagen plaats. In juli kwamen bij de ontploffing van een bomvrachtwagen en de branden die daarop volgden in de wijk meer dan 320 mensen om het leven. Het ging om een van de zwaarste aanslagen in de geschiedenis van het land. De meeste aanslagen met bomvoertuigen, zoals die van juli, worden opgeëist door terreurgroep IS, die zijn laatste jihadistisch bastion Mosoel beschermt tegen het offensief dat de Iraakse veiligheidstroepen in oktober hebben gelanceerd." (stuk 21, *Deredactie.be*, Vier doden bij aanslag met bomauto in Bagdad, 29 april 2017, te consulteren via <http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/buitenland/1.2965076>, verzoekende partij zet vet) *"Door een zelfmoordaanslag ten noorden van de Iraakse hoofdstad Bagdad zijn zondag zeker negen burgers gedood. Twaalf mensen raakten gewond bij de ontploffing in de stad Baquba, volgens medisch personeel.*

Soortgelijke aanslagen zijn er in de afgelopen maanden in Irak vaker geweest. In de meeste gevallen eiste de terreurorganisatie Islamitische Staat (IS) de aanslagen op. IS staat in het land onder zware druk en lijkt ook in zijn laatste bolwerk Mosul door het Iraakse leger een nederlaag te gaan lijden. Uit Baquba werden de jihadisten al in januari 2015 verdreven." (stuk 10, *Telegraaf*, Burgerdoden bij zelfmoordaanslag in Irak, 28 mei 2017, te consulteren via http://www.telegraaf.nl/buitenland/28254945/_Dodan_bij_aanslag_in_Irak_.html, [...])

"Un kamikaze vêtu d'habits de femme voilée a tué 14 personnes et en a blessé 13 autres dimanche dans un camp de personnes déplacées proche de Bagdad, a-t-on appris de source proche des forces de sécurité. L'attentat a été revendiqué par le groupe Etat islamique (EI). Le camp où le kamikaze s'est fait sauter est connu comme le "Km 60". Y vivent des gens venus de zones à majorité sunnite toujours sous le contrôle de l'EI, dans la vallée de l'Euphrate."

(stuk 11, *Reuters*, Attentat suicide près de Bagdad, 14 morts, 3 juli 2017, te consulteren op <http://www.boursorama.com/actualites/attentat-suicide-pres-de-bagdad-14-morts-472e5fd511bfbed5bb1b0030bc4ceb7>,[...])

"One person was killed and seven others wounded in a car bomb in Baghdad on Saturday, Iraqi police said.

A roadside car bomb exploded near a public bank at New Baghdad Area in southeast Baghdad, a police source told KUNA.

The seven people who were wounded in the blast were taken to a nearby hospital for necessary medical treatment, the source added."

(stuk 12, *Reliefweb*, Car bombs kills one person, injures seven others in Baghdad, 15 juli 2017, te consulteren op <http://reliefweb.int/report/iraq/car-bomb-kills-one-person-injures-seven-others-baghdad>, verzoekende partij zet vet)

"A bomb exploded near stores in Kasret Waatash in east of Baghdad, leaving a person killed and five others wounded," the source told Baghdad Today on Monday.

Moreover, "a bomb targeted police patrol in Arab Jabour region, south of Baghdad, leaving two persons injured," the source added.

Violence in the country has surged further with the emergence of Islamic State Sunni extremist militants who proclaimed an "Islamic Caliphate" in Iraq and Syria in 2014.

A monthly count by the United Nations Assistance Mission in Iraq (UNAMI), which excludes security members deaths, said 297 Iraqis, were killed and injured due to violence and armed conflicts during the month of August. Baghdad was the most affected province with 45 deaths and 135 injuries." (stuk 13, Iraqi News, 'Eight civilians killed, injured in bomb blasts east, south of Baghdad', 25 september 2017, te consulteren op <https://www.iraqinews.com/iraq-war/eight-civilians-killed-injured-bomb-blasts-east-south-baghdad/>,[...])

"Baghdad (IraqiNews.com) Two persons were killed, while eight others were wounded in a bomb blast and armed attack in south and west of Baghdad, a security source said.

"A civilian was killed, while six others were wounded as a bomb, placed near a market, exploded in al-Zidan village in Abu Ghraib region, west of Baghdad," the source told Baghdad Today on Saturday.

Moreover, the source, who asked to remain anonymous, said "unknown gunmen opened fire against a civilian in al-Sihha district in al-Dora, south of Baghdad." The victim was immediately killed. Violence in the country has surged further with the emergence of Islamic State Sunni extremist militants who proclaimed an "Islamic Caliphate" in Iraq and Syria in 2014." (stuk 14, Iraqi News, Two Killed, eight wounded in bomb blast, armed attack in Baghdad, 7 oktober 2017, te consulteren op <https://www.iraqinews.com/iraq-war/two-killed-eight-wounded-bomb-blast-armed-attack-baghdad/>,[...])

De huidige onveilige toestand in Irak blijkt eveneens uit het een nieuw conflict tussen Koerdistan en Irak dat elk moment kan uitbreken. Dit is zeer nefast voor de veiligheid van de Irakese burgers.

Nu het referendum plaatsvond op 25 september 2017 over de onafhankelijkheid van de Koerdische regio, kan de veiligheid van de Irakese burgers nog minder verzekerd worden.

"Iraqi Kurdish leader Masoud Barzani said on Tuesday that Kurds had voted "yes" to independence in a referendum held in defiance of the government in Baghdad and which had angered their neighbors and their U.S. allies.

(...) The referendum has fueled fears of a new regional conflict. Turkey, which has fought a Kurdish insurgency within its borders for decades, reiterated threats of economic and military retaliation." (stuk 15, Reuters, Iraqi Kurdish leader says 'yes' vote won independence referendum, 26 september 2017, te consulteren op <https://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-kurds-referendum/iraqi-kurdish-leader-says-yes-vote-won-independence-referendum-idUSKCN1C1127>,[...])

"Turkey's president, Recep Tayyip Erdogan, said Tuesday that Kurdistan's action risked provoking a wider conflict, and he warned that Kurds would go hungry from a trade blockade with Turkey.

"If Barzani and the Kurdish Regional Government do not reverse this mistake as soon as possible, they will go down in history with the shame of taking the region into an ethnic and sectarian war," he said in a televised speech from Ankara.

(...) Both Turkey and Iran have threatened sanctions against the Kurdish region, including the closing of border crossings. Turkish and Iraqi troops are conducting military exercises on Iraq's northern border near Kurdistan, and Iranian forces are carrying out similar maneuvers on Iraq's eastern border." (stuk 16, NY Times, Iraq orders Kurdistan to surrender its airports, 26 september 2017, Te consulteren op <https://www.nytimes.com/2017/09/26/world/middleeast/iraq-kurds-independence.html>, [...])

Vandaag vindt in de nasleep van het onafhankelijkheidsreferendum een beangstigende escalatie plaats, die de kiemen in zich draagt van een nieuw conflict, waarbij de Iraakse veiligheidstroepen en milities enerzijds en de Koerdische Peshmerga anderzijds tegenover elkaar staan.

"The Iraqi parliament has called on nations to withdraw their diplomatic missions from Erbil and for Iraqi forces to be deployed to disputed areas that have come under Peshmerga control during the war against ISIS. The measures were part of twelve orders issued by the parliament on Wednesday in response to the Kurdistan independence referendum.

(...) Kurdish Peshmerga moved into Kirkuk and other disputed or Kurdistan areas when the Iraqi army failed to defend these areas against ISIS advances in 2014.

The parliament called on the government to enforce its control over the oil wells in Kirkuk and disputed areas, bringing them under the charge of Iraq's Ministry of Oil."

(stuk 17, Rudaw, Iraqi parliament demands foreign missions leave Kurdistan, 27 september 2017, te consulteren op <http://www.rudaw.net/english/middleeast/iraq/27092017>, [...])

"Although Iraqi officials portrayed the Kurds as retreating without a fight, Kurdish officials said Peshmerga had clashed with the "Popular Mobilisation" - Shi'ite Muslim forces trained and armed by Iran that operate alongside regular Iraqi troops.

The Peshmerga and Popular Mobilisation, an Iranian Shi'ite militia, exchanged artillery fire south of Kirkuk, a Kurdish security official said. The official said the Peshmerga had pushed back two assaults and destroyed several Popular Mobilisation vehicles, which were U.S.-supplied humvees."

(stuk 18, Haaretz, Reuters en Associated press, Battle for Kurdistan: U.S. Weapons Face Off Against U.S. Weapons as Iraqi Forces Seize Key Kurdish Oil Center, te consulteren via: <https://www.haaretz.com/middle-east-news/iraq/1.817465>, [...])

Omwille van al deze redenen kan de bestreden beslissing aldus niet gehandhaafd worden en dient deze te worden vernietigd.

De objectieve informatie toont immers meer dan genoegzaam aan dat de veiligheidssituatie in Bagdad precair kan worden genoemd. Ook de overheid kan de veiligheid van de burgers niet garanderen. Het geweld dat er door de terroristen uitgevoerd wordt, zorgt voor een onzeker bestaan in het land.

4.2.3

Er kan in de bestreden beslissing geen enkele motivering worden rekening houdende met artikel 3 E.V.R.M. en de actuele veiligheidssituatie in Irak en de streek van afkomst van de verzoekende partij.

De verzoekende partij maakt het voorwerp uit van een gedwongen terugkeer naar Irak. De situatie in Irak is echter, zoals uit de hierboven geciteerde objectieve informatie blijkt, in ruime mate verslechterd. Een gedwongen uitwijzing naar Irak zal artikel 3 E.V.R.M. schenden.

Artikel 3 E.V.R.M. bepaalt immers "niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt één van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (zie vb.: E.H.R.M. 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Zoals reeds hierboven aangehaald is het vaste rechtspraak van de Nederlandstalige Kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat een onderzoek aangaande een mogelijke schending van artikel 3 E.V.R.M. niet alleen dient onderzocht te worden in het kader van een asielprocedure, maar ook in het kader van een beslissing tot uitwijzing. De verzoekende partij wijst hierbij eveneens naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, die België veroordeeld heeft nu de Belgische staat zich heeft onttrokken aan een onderzoek naar een behandeling in strijd met artikel 3 E.V.R.M.

"338 (...) un Etat demeure entièrement responsable au regard de la Convention de tous les actes ne relevant pas strictement de ses obligations juridiques internationales, notamment lorsqu'il a exercé un pouvoir d'appréciation (...). » (E.H.R.M. 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland).

De verwerende partij moet bijgevolg een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het E.V.R.M. verboden handeling (E.H.R.M. 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

Hieruit volgt dat de Belgische Staat dus de verplichting heeft om in elke zaak, individueel, te onderzoeken of een schending van artikel 3 E.V.R.M. aanwezig is. Het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het E.V.R.M. verboden behandeling wordt beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. mutatis mutandis: E.H.R.M. 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; E.H.R.M.

20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, §§ 75 – 76; E.H.R.M. 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107).

Dit onderzoek naar de actuele veiligheidssituatie in Irak en een mogelijke schending van artikel 3 E.V.R.M. werd in de bestreden beslissing op geen enkele manier gerealiseerd.

Van de verwerende partij kan er bijgevolg redelijkerwijze verwacht worden dat zij, in het licht van artikel 3 E.V.R.M., de veiligheidssituatie in Irak, die volatiel is, op de voet volgt en haar handelen, met name de uitvoering van een gedwongen verwijdering, baseert op actuele informatie m.b.t. situatie in Irak. De verwerende partij heeft nagelaten dit doen, waardoor de zorgvuldigheidsverplichting geschonden wordt.

4.2.4.

De bestreden beslissing van 25 september 2017 (kennisgeving postdatum + twee werkdagen) is behept met verschillende lacunes. De huidige veiligheidssituatie werd niet besproken en er werd door de verwerende partij geen toetsing aan artikel 3 E.V.R.M. gerealiseerd.”

4.2.2. Inzake de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Daarnaast dient te worden gesteld dat in artikel 3 van het EVRM geen formele motiveringsverplichting is opgenomen (cf. RvS 20 juni 2017, nr. 238.570) en dat ook artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet geen formele motiveringsplicht inhoudt (cf. RvS 10 oktober 2018, nr. 242.591). Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd in haar bewering dat uit de motieven van de bestreden beslissing zelf dient te blijken dat werd onderzocht of de bepalingen van artikel 3 van het EVRM een beletsel vormen om deze beslissing te nemen of dat het onderzoek dat is bedoeld in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet werd doorgevoerd.

Er blijkt ook niet dat verzoekster nog enig belang heeft bij haar grief dat verweerder zou hebben nagelaten te onderzoeken of de situatie in Irak van dien aard is dat een terugkeer naar dat land moet worden beschouwd als een foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekster heeft de situatie in Irak immers reeds kunnen uiteenzetten aan de Raad en deze besliste dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, wat impliceert dat werd vastgesteld dat de door haar aangevoerde situatie in Irak geen aanleiding geeft tot de conclusie dat indien verweerder de bestreden beslissing gedwongen zou tenuitvoerleggen en verzoekster naar dat land zou terugbrengen dit een schending van artikel 3 van het EVRM met zich zou meebrengen. Bovendien moet worden aangegeven dat de bestreden beslissing werd genomen onmiddellijk nadat door de diensten van de commissaris-generaal, een gespecialiseerde asielinstantie, was vastgesteld dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus en dat in de bestreden beslissing expliciet naar de beslissing van de commissaris-generaal van 14 september 2017 wordt verwezen. Er werd dus wel degelijk rekening gehouden met verzoeksters verklaringen dat zij vreesde voor haar leven en dat zij het slachtoffer dreigde te worden van folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen bij een terugkeer naar Irak.

Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoekster kinderen of gezin in België heeft waarmee verweerder onterecht geen rekening zou hebben gehouden. Verzoekster wijst erop dat verweerder, overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, ook haar gezondheidstoestand in aanmerking diende te nemen alvorens hij kon overgaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster heeft, toen zij werd gehoord door verweerder, evenwel geen gewag gemaakt van enig gezondheidsprobleem. Zij heeft, ondanks het feit dat zij hiertoe ruim de tijd had, ook nooit een aanvraag ingediend om op medische gronden tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Verzoekster brengt verder enkel stukken aan waaruit blijkt dat zij pas nadat de bestreden beslissing was genomen, ingevolge stress, diende te worden overgebracht naar een ziekenhuis. Verweerder kon uiteraard geen rekening houden met een situatie die zich pas manifesteerde nadat de bestreden beslissing was genomen. Ten overvloede moet ook worden gesteld dat er ook geenszins kan worden vastgesteld dat er sprake zou zijn van een medische problematiek die dusdanig is dat de bepalingen van artikel 3 van het EVRM een hinderpaal zouden vormen om de bestreden beslissing te nemen.

Er kan verder niet worden ingezien hoe verweerder door de bestreden beslissing te nemen artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden. Deze bepaling heeft namelijk betrekking op de mogelijkheid om de uitvoering van een reeds genomen beslissing uit te stellen.

Nu, zoals hoger is gebleken, verzoekster geen schending van enige hogere rechtsnorm aannemelijk maakt en zij ook in geen geval de vaststelling betwist dat zij niet in het bezit is van een geldig paspoort met geldig visum en aldus in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, kan geen schending van artikel 7 van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld.

Gezien het voorgaande kan ook niet worden besloten dat verweerder niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, dat hij de feitelijke gegevens niet correct heeft beoordeeld of dat hij kennelijk onredelijk optrad. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Het proportionaliteitsbeginsel kan enkel spelen waar de overheid over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt (RvS 13 december 2001, nr. 101.780). Gelet op de voorgaande vaststellingen en de bepalingen van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet blijkt niet dat verweerder, in voorliggende zaak, enige discretionaire bevoegdheid had. Een schending van het proportionaliteitsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekster ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt bijgevolg in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK